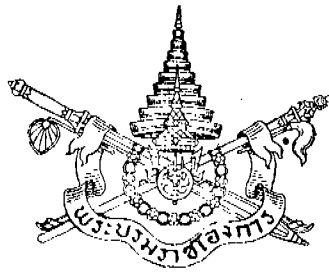

๑๒ พฤษภาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๓๒

พระราชบัญญัติ
วิทยุสื่อสาร (ฉบับที่ ๕)
พุทธศักราช ๒๔๘๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐

และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔)

ชาติตยทิพชาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๕

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายว่าด้วยการวิทยุสื่อสาร เพื่ออนุวัติการให้เป็น

ตอนที่ ๓๒ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ พฤษภาคม ๒๔๙๕

ไปตามพระราชบัญญัติปีประดิทิน พุทธศักราช ๒๔๙๓

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
วิทยุสื่อสาร (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๙๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้แก้คำว่า “วันที่ ๓๑ มีนาคม” ในมาตรา ๕
(๖) แห่งพระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร พุทธศักราช ๒๔๗๙ เป็น
“วันที่ ๓๑ ธันวาคม”

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร พ.ศ. ๒๔๗๙ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๑๙๖๕ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๗๙